

ספורנו בהעלותך

(1) במדבר פרק יא, א-ה

(א) וַיְהִי הָעֵם כַּמְתַּאֲנִיִּים רַע בְּאָזְנֵי ה' וַיִּשְׁמַע ה' וַיִּסַּר אִפּוֹ וַתִּבְעַר-בָּם אֵשׁ ה' וַתֹּאכַל בְּקִצָּה הַמַּחֲנֶה: (ב) וַיִּצְעַק הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל-ה' וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: (ג) וַיִּקְרָא שְׁמֵי-הַמְּקוֹם הַהוּא תִבְעֵרָה כִּי-בְעֵרָה בָּם אֵשׁ ה': (ד) וְהֶאֱסָפֹסֶף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הַתְּאֵוִי תֵאָוֶה וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְנוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֵאָכְלֵנוּ בְּשָׂר:

(2) רש"י במדבר פרק יא

כמתאננים - אין מתאוננים אלא לשון עלילה מבקשים עלילה האיך לפרוש מאחרי המקום וכן הוא אומר בשמשון (שופטים יד ד) כי תואנה הוא מבקש:

(3) רמב"ן במדבר פרק יא

(א) ... ואמר "כמתאוננים", כי היו מדברים במר נפשם כאשר יעשו הכואבים. והיה רע בעיני ה', שהיה להם ללכת אחריו בשמחה ובטוב לבב מרוב כל טובה אשר נתן להם, והם היו כאנוסים ומוכרחין מתאוננים ומתרעמים על ענינם...

(4) ספורנו במדבר פרק יא

(א) כמתאוננים. על טורח הדרך לא מתאוננים בלבם באמת כי לא היתה אצלם שום סבה ראויה לזה שיתאוננו אבל היו מתאוננים בדבריהם לנסות:

(5) במדבר פרק יד, א

(א) וַתִּשָּׂא כָּל-הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלִילָה הַהוּא: